

NAŠA MOČ

GLASILO SLOVENSKEGA DELAVSTVA

Naročnina znaša: celoletna 4 K, poluletna 2 K, četrtletna 1 K; posamezna šte. 10 vin.

Uredništvo in upravnništvo: Kopitarjeva ulica šte. 6

Izhaja vsak petek

Št. 28.

V Ljubljani, 11. junija 1915.

Leto X.

Listnica upravnništva. Po pošti bomo odposlali naš list, dokler se razmere ne izpremenijo, vsak drugi teden, in sicer po dve številki skupaj. Vsled sedanjih razmer ne moremo jamčiti za pravočasno dostavljenje lista.

Konzorcij »Naše Moči«.

Jugoslovan. Strokovna Zveza.

Po obnem zboru J. S. Z. Pod tem naslovom je prijatelj —o— v šte. 24. »Naše Moči« napisal pomemben članek, katerega naj bi vsak član J. S. Z. ne samo večkrat in vestno prečital, temveč o vsakem stavku posebej razmišljal in sodil. Da je piscu stvar resna, nam pove sam v zadnjem odstavku, ko pravi, da naj bi se k predmetu oglasili še drugi člani. Noben stroj še ni bil tako poraben iznajden, da bi mu ne trebalo izboljšav; za izumiteljem so prišli tehniki, da so dodali nekaj svoje vede in končno sta bila delovodja in delavec, katerima je bilo usojeno, da si z novo napravo služita vsakdanji kruh, da sta opozorila na pomanjkljivosti, ki so bile popolnosti še na poti. Tudi naša J. S. Z. je med nami še nekaj novega in treba bo še mnogo brusiti in piliti, pridjati in odstraniti, da postane v pravem pomenu besede in v duhu nje ustanovitelja popolna. Prav je torej, da se otvori v našem glasilu javno in strogo stvarno posvetovanje, da lahko predloži vsak član svoje misli vsem svojim sočlanom v oceno. Prepričan sem, da bo vodstvo J. S. Z. slehern nasvet upoštevalo, izmed vseh v prvi vrsti odbralo najboljše in slednjič še vse druge ter ustvarilo iz njih našo organizacijo tako trden in trpežen temelj, kakor so trdne in trpežne krasne, zgolj iz drobnih kamenčkov sestavljene mozaične slike. Da se bodo rodile zdrave misli in stavilo mnogo zelo dobrih nasvetov splošnega pomena, nam priča že naslednja 25. številka »Naše Moči«, v kateri priporoča tovariš J. R. organizacijo mladine. — Tovariš —o— je že sam povdaril, da se ferajnsmajerija slabo obnaša, napačno bi torej bilo, ako bi vedno le kričali: Uboga gmajna, skupaj, skupaj! Je že tako, denar je od pamtiveka vladar

tega sveta, z denarno silo se da vse doseči. Najboljše agitačno sredstvo pri vsaki organizaciji je pač nje letno poročilo; iz tega odseva ne le zmožnost njenega vodstva, temveč tudi obseg njenega dela v prid članov. Da je blagajniško stanje J. S. Z. danes kljub malenkostni članarini tako kakor je, je razveseljivo, vzbuja pa misel, ni se li na škodo razvoja organizacije vendar le nekoliko preveč skoparilo, to pa le pod nekaterimi naslovi. Po šestletnem obstoju Zveze bi že bilo morda mogoče določiti ključ za delitev premoženja v razne fonde, recimo v toliko naslovov, kolikor jih imenujejo pravila, vrh tega pa še agitacijski sklad, za katerega bi se morali med člani in prijatelji nabirati in prostovoljni prispevki. Vsi ti fondi pa bi morali prispevati primerne odstotke svojih dohodkov v upravni sklad. S tem bi bilo odboru sklepanje o podelitvah raznih podpor zelo olajšano, ker bi bil okvir sredstev določno začrtan. Med podpiranci bi izostala vsaka ljubosumnost, češ, ker se je za ta in ta namen preveč izdalo, ni nič ostalo za druge potrebe. Knjigovodstvu, mislim, bi se s tako modernejšo upravo premoženja ne storilo bogve kake krivice. — Vsaka strokovna organizacija potrebuje svoje glasilo, kakor riba vode in ki ga mora dobivati vsak član. To podpišem tovarišu —o— z veseljem, toda z njegovim ugibanjem, kako to omogočiti, pa ne morem soglašati. Pravi, da naj bi si ustanovila J. S. Z. svoj samostojen list, ki naj bi magari izhajal vsakih štirinajst dni ali vsake tri tedne ali pa celo mesečno. Ta je pa slaba strategija, na beg pač ne smemo misliti, temveč vselej le na prodiranje in zmagovanje. Že tednik je malo in ako od tega še kaj odkrhnemo, ne ostane nič. Želimo, upamo, da, mi zahtevamo, da ostane naš edin slovenski delavski list pri sedanjih razmerah in v sedanji priprojeni obliki najmanj tednik, ko nam pa pošlje Vsemogočni angelja miru in sprave, da izhaja v poprejšnji obliki vsaj po dvakrat na teden. Le z gostimi številkami si bodeta list in naša ideja priborila pot v široki svet, dokler pa tega ne dosežemo, je pa vse naše delo podobno nošnji sence v kozolce. Umevam, da je na tovariša —o—

vplival finančni minister J. S. Z., da je izumil in nam predložil zgorajšnji umikalni načrt, toda dajmo našemu finančniku sredstev in pridobimo ga na našo stran. Pripoznavamo, da so prijatelji slovenskega delavstva že veliko žrtvovali za obstoj »Naše Moči«. Vsega pa tudi najkrepkejše rame ne prenesejo, peza se mora porazdeliti; čemu bi eden upešaval, če veliko drugih ob strani zeha. V našem taboru je dovolj zavodov in drugih organizacij, ki si delajo dobičke iz delavskih žuljev. Na njih mavhe potrckajmo, enkrat, dvakrat, trikrat, na lahko, krepkejši in ako nas nočejo slišati, prav glasno. Ti naj prispevajo v tiskovni sklad J. S. Z., da ne bo treba delavstvu obljubljati vojne oblike, že itak v zelo tankih kosih rezanega duševnega kruha. Po drugih krajih so delavski listi ali tedniki v zelo obširni obliki ali pa so dnevniki in čudovito po ceni. Kaj pa je drugod že davno resnica, pa bi pri nas mogoče ne bilo, kdor naj bi to verjel? Naš narod je rod delavcev, pravi bogatini, to se pravi taki, ki so prišli do svojega bogastva poštenim potom, so med nami le redke in male pike na poli praznega papirja, požrtvovalen je naš narod, zakaj bi torej med tem narodom morala hirati skrb za duševno probujo delavstva. Naši delavci, ki se vračajo iz tujin pod domač zvon, nam pripovedujejo, kako je drugod za tovariše lepo skrbjeno, imajo dovolj strokovnega, poučnega in zabavnega čtiva itd., in to se nas tako oprime, da začnemo ugibati, nismo li pastorki naše prave matere. Pripravljen sem na vse ugovore, da še hvaležen bodem, ako me kdo pouči in prepriča, da nimam prav, še hvaležnejši pa bi bil onemu, ki bi pripomogel tem mojim mislim do dejstev. Gre se za procvit in dobrobit J. S. Z. —e—

× × ×

Tovariš —e— je vztrajen, izkušen organizator, spreten publicist, ki se je pečal in se peča veliko s socialno-strokovnimi zadevami. Obdelal je dve točki. Prva se peča bolj s tehniko denarne uprave J. S. Z., torej s stvarjo, ki tiče finančno statistiko delovanja

J. S. Z. Izprožene tozadevne misli so zrele že zdaj. Če se knjigovodsko izvedejo, kar ne bi delalo nobenih težav; samo nekaj sej in posvetovanj morebiti za to ad hok izvoljenega odseka bi bilo potrebno, dobimo točnejši in jasnejši pregled o celém upravnem poslovanju J. S. Z. in tudi sliko, v koliko se bodo morali prispevki J. S. Z. čez dve leti na glavnem rednem običnem zboru zvišati, da se dobi trdni finančni temelj nadaljnjemu delu J. S. Z.

Agitacijski sklad. Stvar je silovite važnosti, nekaj se bo moralo pač storiti, ampak na prostovoljne prispevke, izvzemši slučajev stavk, ne dam dosti. Potreben je pa res agitacijski sklad zelo.

Kar tiče misli glede na delavski list, nisem nikakor tako trmast, da mora ravno to obveljati, kar mislim. Glede na delavski list sam kot tak pa sodim po zgledih starih strokovnih organizacij tako-le: Če ni strokoven list obligaten, to je, da ga morajo dobiti vsi člani organizacije v roko, trpita oba: organizacija in list. Danes J. S. Z. ne more držati na škodo drugih svojih obveznosti »N. M.« vsem svojim članom. Je za list po tehnično zavarovalnih načelih pravzaprav preveč izdala in storila. More se torej držati le svojih sredstev. Čisto nič pa ne prikrivam, da je zdaj v vojski število naročnikov »N. M.« tako padlo, da če bi ne bilo Avstrijske krščanske tobačne delavske zveze, bi moral konzorcij »Naše Moči« že zdaj list ustaviti, ker ne gre in ne gre, da zleze list v nove dolgove.

Tovariš —e— popolno pravilno pravi: V našem taboru je dovolj zavodov in drugih organizacij, ki si delajo dobičke iz delavskih žuljev. Na njih mavhe potrkaemo, enkrat, dvakrat, trikrat; nalahko, krepkeje in ako nas nočejo slišati, prav glasno. Znano mi je, da je konzorcij »Naše Moči« to tudi storil, iz inseratov našega lista naše delavstvo lahko sklepa, katerim zavod

dom naj zaupa in katere zavode naj podpira. To le mimogrede. Tovariša —e— in vse druge izkušene ljudi pa prosim, naj nadaljujejo članke o sedanjem in o bodočem potrebnem stanju ljubljene naše J. S. Z. in slovenske krščansko socialne strokovne organizacije. Debata naj se nadaljuje.

—o—

ŽELEZNIČAR.

V boju zoper neznosno draginjo. C. kr. železniško ministrstvo je z odlokom z dne 11. aprila 1915 dovolilo prost prevoz vseh živil, ki so namenjena za z njega privoljenjem ustanovljena živilska skladišča uslužbencev državnih železnic. Odredba je veljavna od 1. aprila naprej, dokler traja vojska in za vse proge, katerim določa država sama tarife. Izvzeta so le krmila domačim živalim, všteta pa je vsakovrstna posoda za mleko, ki ga dobivajo uslužbenci. Priznamo, da smemo biti najvišji oblasti c. kr. državnih železnic za ta zopeten dokaz njene skrbi za svoje uslužbence hvaležni, toda način, kako naj bi bilo osobe te najnovejše dobrote deležne, nam pa ne more ugajati. Kaka je uprava naših železniških živilskih skladišč, je nam več kot dovolj znano, in ravno radi te se le malo število uslužbencev pri nabavi življenjskih potrebščin teh naprav poslužuje. Neodjemalci naj bi torej ne imeli nikaškega priznanja za njih enako požrtovalno službovanje, čeravno so med njimi tudi veliki reveži. Pa tudi odjemalci naj se ne nadajajo velikih dobrot, kajti iste se običajno poizgube po skladiščnih upravah samih. Po našem skromnem mnenju bi bilo pač najpraktičnejše in najpravičnejše, ako bi se slehernemu odjemalcu od vsakokratne nakupne svote nekaj odstotkov odpisalo na račun vrhovne železniške uprave. Posledica bi bila, da bi vsi — vsaj po večini — uslužbenci postali

odjemalci živilskih skladišč ter tako postali deležni dobrega namena, ki ga c. kr. ministrstvo s tem odlokom zasleduje. Tako pa je vse skupaj le nezadovoljstvo povzročujoča flikarija.

Železnice in vojska. V »Wiedenskem Kurier Poljski« je zapisal nek strokovnjak sledeče zanimivosti: Že leta 1870. so vojskovodje spoznali velik pomen železnic v vojnem času. Takrat že je bila nemška, 400 tisoč mož broječa armada, v 11 dneh pripravljena na francoski meji, da udari po sovražniku. Možnost brzega prevoza čet pomeni že pol zmage, in le, ker so Rusi prepeljali svoje vojake v treh dneh iz Petrograda na gališko mejo, jim je bilo mogoče tako hitro udreti na avstrijsko ozemlje. Francozi so že več let sem sipali milijarde frankov na Rusko in Rusija je s tem denarjem marljivo izpopolnjevala svoje železniško omrežje, da leta 1917. lahko napade in uniči Avstrijo in Nemčijo. Za merilo, koliko ima železnica v vojnem času, posebno pa v dneh mobilizacije premagati dela, naj nam služi, da je vojno poveljstvo v Kolinu v 19 dneh za prevoz dveh milijonov vojakov, topov, trenja, municije in živil potrebovalo 26.000 vlakov. To ogromno nalogo pa je železnica s priznano točnostjo dovršila, dasiravno je bilo okroglo 80 tisoč njenih uslužbencev poklicanih pod zastave. Ne smemo pa pozabiti, da pride v Nemčiji na vsakih 100 štirijaških kilometrov 9 in pol kilometra železnic. Rusija, ki je šestkrat večja kakor Nemčija, ima vsega skupaj 57.000 km železnih cest ali na 100 štirijaških kilometrov 12 km. Naše železniško omrežje meri 46.000 km, na 100 štirijaških kilometrov jih odpade 68 km. Državi, ki ne razpolaga v območju vojnih operacij z dovolj gostim železniškim omrežjem, ni mogoče nemoteno in hitro odpravljati ranjencev, ujetnikov in dovažati ojačenja, municijo ter živila. Računa se, da tehta samo pro-

Agata.

(Konec.)

Krasno, vroče poletje. Sadeži dozorevajo, ljudje potujejo. Grof Warden je odpotoval na sever. Agata je povabila neka sorodnica na deželo, kamor je tudi šla. Na deželi je zelo rada prebivala, ker je ljubila kmetško življenje. Težko se je pa ločila od priljubljene sv. maše in sv. obhajila.

Na »Gradiču« je bilo živahno. Igrali so se z žogami, tenis pravijo takim igram nobel ljudje, vozili so se zelo veliko s čolni in govorili so več kot preveč. Veselo, skoraj razposajeno so na »Gradiču« živeli. Videl nisi nič slabega, a dobrega tudi ne. Nihče se ni vprašal, zakaj da živiš.

Nihče? Agata je večkrat vprašala, odkar je mati zapustila dom, zakaj da živi. Ojstro in ogorčeno začetkoma, pozneje v spoštovanju pred Veličanstvom Boga in pozneje v ljubezni do nebeškega Očeta.

»Ubožica,« reče nekega večera dobrovoljna graščakinja svoji hčerki, »domača žaloigra jo je preveč zadela.«

»Posebne vrste bitje,« odgovori grofica Gabriela, »zadnjič je sedela cel dan pri meni in je polagala obkladke na mojo bolno nogo. V salon ni hotela niti iti, dasi je imela tam zbrano družbo.«

»Saj ravno to mislim, dete moje! Agata je ubožica.«

Ubožica se je takrat izprehajala med travniki in njivami in ob gozdu. Ptčki žvrgole, nebo žari; boža ji lice hladen zrak iz gozda, uživa vonj duhtečega travnika in čarobno lepoto poletnega večera. Pozdravlja jo večerna zarja.

Večerni mir! Globoko diha in globoko odpira oči. Srečna je v tem miru po šumu prejšnjih dni, ko je morala delati posete in poslušati puhlice.

Med cvetečimi travniki stoji razpelo. Žarki večernega solnca poljubljajo Izveličarja, Odrešenika. Sama je, poklekne, nasloni glavo na križ in šepeta:

»O križani Izveličar! Ljubiti Te hočem z vsemi svojimi silami! Kadar umrjem, naj umrjem v tisti mirni in

srečni zavesti, ki mi zdaj preveva moje srce.«

Grilčki tiho čvrče, večerna zarja izginja. Agata hiti domov, kjer so jo komaj pogrešali.

× × ×

Zopet napoči zima. Agata se je vrnila k očetu, ki jo ni nikdar umeval, in k dolgočasni, hladni gospodični. Srečna je zopet ob ranih urah v cerkvi.

Oče je odpotoval koncem decembra v Berlin in v Monakovo, da je zopet enkrat deležen velikega življenja. Agata je povabljena na Silvestrov večer na nek ples, a odpove. Izgovor je lahko dobila. Mesto na ples je šla rajši v cerkev, ker je sedela gospica brez vsake slutnje v svoji sobi, pisala pisma in čitala opolzke francoske romane.

Agata stoji zdaj v prenapolnjeni cerkvi med resno, pobožno množico vernikov, med starimi in mladimi, med ubogimi in revnimi, med nelepimi in lepimi, med premožnimi in reveži, med učenimi in nevednimi. Orgle zabučne. Množica krepko poje. Na leco prihaja duhovnik, govori: »Kaj po-

Človek se izpremeni

pogosto ravno v nasprotje tega, kar je bil prej. To lahko pogosto opazujemo na znanjih. Ljudje, ki so bili prej veseli, šaljivi, delavni in močni, postanejo slabovoljni, otožni, slabotni in nimajo veselja do dela. Ta premena se zgodi pod vplivom motenja prebave in prehranitve. Saj je jasno, da človek, ki dobro in lahko prebava, drugače hodi skozi življenje, kakor kdo drugi, ki ga noč in dan mu-

čijo želodčni krči, gorečica, vzpehavanje, zagatenje itd., ponoči pa ne more mirno spati in nazadnje nima sploh nobenega teka.

Kadar nastopijo take razmere, bi morali jemati Fellerjeve odvajalne rabarbarske kroglice z znamko »Elza-kroglice«, ki, kakor smo se večkrat lahko prepričali, učinkujejo prebavo urejajoče, odvajanje pospešujoče, kri zadržujoče in tek pospešujoče.

Tudi majhnih neprilicnosti želodca, tudi malih nerednosti odvajanja ne bi smeli puščati znevar, nego bi morali prebavila takoj s Fellerjevimi kroglicami z znamko »Elza-kroglice« spraviti v red. Tudi se ne spuščajte v poskuse

z novimi odvajili, ker imajo marsikatera neprijetne okoliščine, nego držite se staropreizkušanih voljnih Fellerjevih kroglic z namko »Elza-kroglice«, ki bi jih vedno morali imeti pri hiši.

Priporočamo svojim bralcem 6 škatlic za 4 krone 40 vin. franko od lekarnarja E. V. Feller, Stubica, Elza trg št. 264 (Hrvaško), ki se naroče najbolje obenem s Fellerjevimi bolečinolazečim, mnoge bolezni odvrtačajočim rastlinskim esenčnim fluidom z znamko »Elza-fluid«, katerega stane 12 steklenic franko 6 kron.

... haji.

vijant za en milijon vojakov ter 25.000 konj na dan 250.000 kilogramov in za to je treba devetih polno naloženih tovornih vlakov. Velikega pomena je tudi zasedenje prehodnih postaj med vojskujočima se državama. Na celi dolgi meji med Avstrijo in Rusijo štejemo samo 4 prehodne postaje: Granaica, Brody, Podvolocziska in Novosielica. Ako presodimo, da imamo v Nemčijo 41 (na Laško 3, v Švico 2, v Rumunijo 1, v Srbijo 1) železniških prehodov, v Rusijo pa le 4, pridemo do zaključka, da so te razlike vzrok ekonomično-politični momenti in pa širokotirni sistem ruskih železnic. Normalna širina evropskega tira znaša 1'32 cm, Rusija pa meri 1'52 cm. Edina normalnotirna proga Varšava—Dunaj je že davno sem v posesti zaveznikov; Ivangorodsko progo pa so Nemci do Michova že predelali v normalnotirno. Preustroj naših galiških prog, katere še posedajo Rusi, na rusko širino pa radi prekratkih pragov ni lahka stvar. Sploh pa imajo Rusi samo še dva prehoda, Brody in Podvoloczisko v njihovih krempljih; upajmo, da samo le še kratek čas. Ako se našim četam posreči, le enega teh dveh prehodov vzeti ali pa uničiti, tedaj so Rusi v Galiciji izgubljeni, ker se ne bodo mogli več ojačevati z moštvom in obenem pa še dovažati strelivo in živež. Ozkotirne poljske železnice so pa sploh brez posebnega pomena, kajti na teh bi tre-

balo za prevoz 40 tisočev mož 2400 voz, ki bi na oddaljo 600 kilometrov rabili 6 do 10 dni.

Živilsko skladišče juž. žel. v Mariboru prodaja glasom zadnjega cenika uslužbencem svinjsko mast po 5 K 60 vin. kilogram.

Vojni dogodki

od 1. do 7. junija 1915.

Severno bojišče. Galicija je postala usodna za Ruse; silni udarec, ki jim ga je prizadela začetkom maja otvorjena naša ofenziva ob Dunajcu, jih je tako omamila, da se kljub znatnim ojačenjem, ki so jih dobili, niso več mogli zbrati k trdnemu odporu. Na celi črti, ki teče po našem ozemlju, se branijo le toliko, da za silo zavarujejo umikanje svojih čet. Danes gre bojna črta v Bukovini ob Prutu, v Galiciji se pa zavezniki vedno bolj bližajo Dnjestru. **2. t. m. je padel Przemysl** in naše čete prodirajo tudi od te strani nevzdržno proti Lvovu! Tekom meseca maja in prve dni junija je bilo na avstrijskem ozemlju ujetih okroglo 300.000 Rusov. — Na Ruskem Poljskem nič novega.

Nemško - ruska fronta. Večji boji se vrše le severno od Njemena ob Dubici proti Libavi. Dalekosežnih dogodkov ni bilo.

vselej tako. Pomilovali so revico! Utrujenost so po njenih razmerah smatrali kot umljivo stvar; nekaj jih je tudi spoštovalo malo, odločno osebo. Njenega notranjega življenja, svetega napredovanja v popolnosti in v ljubezni do Boga seveda ti ljudje niso umevali.

Dan slovesa od očeta in sorodnikov. Agata čuti boleščino ne radi ločitve, marveč boleščino, kaj bo z njenim očetom. Upa na božjo milost očetu in materi. Svoja dela pokore, ljubezni, vse delo in vse svoje molitve in svoje telesne in dušne žrtve daruje za izveličanje očeta in matere.

× × ×

Leta so minila od takrat. Sestra Jozefa, tako ji je zdaj ime, biva zdaj v osrednji Afriki. V Evropi se ne govori več o njej. Izginila je, pozabljena je. Njene žrtve in njene molitve se dvigajo vsak dan k božjemu prestolu in padajo kot blagodejna rosa na njeno očeta in na njeno mater. Upajmo, da postaneta še srečna. Plemenito dete!

Na zapadnem bojišču ni bilo velikih izprememb; glavni boji se vrše še vedno v Flandriji in na črti Lille—Arras ter v klinu južnovzhodno od Verduna. — Nemški zrakoplovi so zopet obiskali razna angleška in francoska mesta.

Jugozapadno bojišče. Italijani so ob tirolsko-koroško-primorski meji zasedli ozek pas ozemlja, ker je bila naša brambna črta iz vsega početka postavljena nekoliko proč od meje. Kakor hitro in kjerkoli so se pa Italijani približali območju naših brambnih naprav, so morali povsod takoj nazaj. Z večjimi silami sovražnik sploh še nikjer ni nastopil. Ob tirolski (Judikarja, dolina Adiže in planoti Folgaria in Lavarone) in koroški meji se vrše le topovski boji. Na Primorskem so štirje italijanski bataljoni napadli našo postojanko severno od Tolmina, a bili krvavo odbiti; v bojih za Krn so imeli Italijani posebno hude izgube. — Italijanski letalci so vrgli nekaj bomb na Pulj in Tržič, a brez željenega uspeha.

Na jugovzhodnem bojišču neznatni boji ob Donavi.

V **Dardanelah** zavezniki še vedno niso prišli naprej.

Ob **Sueškem kanalu** so se zopet pojavili manjši turški oddelki in obstreljevali par manjših angleških ladij.

Na morju. Nemški podmorski čolni so vedno na straži in dan za dnem potaplajo angleške ribiške in trgovske ladje. 4. junija je pa neki nemški podmorski čoln pri Baltisch-Portu potopil rusko križarko, ki je obsegala 3000 ton.

Okno v svet.

»Misijonar med zvermi« je naslov veliki drami, ki se bo predstavljala v nedeljo dne 13. junija v »Kino Central« v deželnem gledališču v Ljubljani. To je največji, najdražji in najzanimivejši posnetek življenja med divjimi zvermi, veličastna slika božjega stvarstva, polna ginljivega dejanja. Predstave se v nedeljo vrše ob pol 11. uri dopoldne, ob 3., 5. popoldne, ob 6., pol 8. in 9. uri zvečer.

Sveti Oče in mednarodno delavsko varstvo. Na ukaz svete stolice je državni tajnik kardinal Gaspari upoštevač sedanji za delavstvo zelo kritičen čas nakazal zakladniku mednarodnega sporazuma za postavno delavsko varstvo 1000 frankov podpore. V priloženem pismu predsedniku Scherrerju je povdar-

maga človeku, če cel svet pridobi, na svoji duši pa škodo trpi.« Govori tako jasno, tako prepričevalno o tem, kar je edino potrebno, namreč da je Bog vse in vse drugo privrhek. Vsaka beseda je zadela Agato v srce, ki jo je prepevala ljubezen do Boga. Njeno hlepenje in hotenje je dozorevalo do sklepa. Prišel je njen čas, milost je dozorevala! Po blagoslovu hiti k svojemu dušnemu vodniku, ki zdaj ne govori več o čakanju in o premišljevanju, marveč pristavi svojo odločilno besedo vplivanju milosti.

Oče je moral biti obveščen o sklepu svoje hčerke, da zapusti svet in da vstopi v red usmiljenih sester. Rad je videl, da je zapustila dom, saj ga je ovirala v njegovem veselačenju — a njen sklep, da se hoče zapreti v samostan in streči bolnikom, se je zdel njemu, posvetnjaku, aboten. Še ta sramota. Ni li v očeh sveta še večja, kakor je bil beg gospe grofice?

Ko je izvedel veliki svet o tem, kaj da namerava grofica storiti, so ljudje, kakor je to že navada, veliko govorili in obsojali in Agato pomilovali. Saj je

jeno, da to podpora naklone sam sveti Oče, tako iz osebnega nagiba kakor tudi v interesu svete stolice, ker mu je blagi namen institucije za delavstvo, kateremu želi kar najboljše bodočnosti, vselej pri srcu.

Število vojnih napovedi Avstriji in Nemčiji so dozdale napovedale vojsko sledeče države: Rusija, Francija, Anglija, Japonska, Belgija, Srbija, Črnagora in Italija. Prebivalcev štejejo države, ki se vojskujejo:

Rusija okroglo 170 milijonov.
Francija z naselbinami 85 milijonov.

Anglija z naselbinami okroglo 420 milijonov.

Japonska okroglo 72 milijonov.
Belgija 7.500.000

Srbija okroglo 4.000.000.

Črnagora okroglo 500.000.

Italija (brez naselbin) 35 milijonov.

Avstrija z Ogrsko 53 milijonov.
Nemčija okroglo 70.000.000.

V Franciji primanjkuje mesa. Poslanec Cosnier je naglašal, da pomanjkanju mesa ne odpo more čez morje uvažano smrznjeno meso, ker država ni pripravila potrebnih ledenic. Edina od pomoč je, da nakupijo 200.000 suhe živine, ki naj jo pitajo. Živino naj bi nakupili v Bolgariji in v Rumuniji.

Cena pšenici v Ameriki zelo padla. V Newyorku in v Chicagu je 27. m. m. zelo padla cena pšenici. V Chicagu je padla cena za 5 in četrt dolarja na 145 dolarjev. Vzrok je, ker jo ne morejo izvažati v Evropo. Pretirano so bila tudi poročila o vremenskih nezgodah v Ameriki.

Izdajatelj in odgovorni urednik **Jože Gostinčar.**
Tisk Katoliške Tiskarne.

Bolečine

povzročajo kurja očesa in njihovo odstranjenje je prava dobrota. Odstraniti pa se jih ne sme z nožem, kajti to bi zamoglo povzročiti zastrupljenje krvi, pač pa lahko in hitro s Fellerjevim kurje-očesnim obližem. Stane samo K1.— in se priporoča kot najboljšo od tisoč poštnih selov, orožnikov in turistov. Glava nas ne boli, migrena nas ne muči, če vporabljam Fellerjev bolečine olajšajoči hladni migrenski kamen, ki neizrečno dobro dē. Stane samo 80 vinarjev. Pristen samo pri E. V. Feller, lekarnar v Stubici, Elsa trg št. 264 (Hrvatsko).

Razširjajte med delavstvom Vaše glasilo
„Našo Moč“.

Lekarna „Pri kroni“ Mr. Ph. A. Bohinc
Ljubljana, Rimska cesta šte. 24.

Priporočajo se sledeča zdravila:

Balzam proti želodčnim bolečinam, steklenica 20 v.
Kaplje za želodec, izvrstno, krepljivo in slast do jedi pospešujoče sredstvo, steklenica 40 v.
Kaplje zoper želodčni krč, steklenica 50 v.
Posipalni prašek, proti ognjivanju otrok in proti potjenju nog, skatlica 50 v.
Ribje olje, steklenica 1 krono in 2 kroni.
Salicilni kolodij, za odstranitev kurjih oces in trde kože, steklenica 70 v.
„Sladin“ za otroke, skatla 60 v.
Tinktura za želodec, odvajalno in želodec krepljivo sredstvo, steklenica 20 v.
Trpotčev sok, izvrsten pripomoček proti kašlju, steklenica 1 krono.
Železnato vino, steklenica 2 kroni 60 v in 4 krone 80 v.

Bogata zaloga ženskih ročnih del in zraven
spadajočih potrebščin.

F. Meršol LJUBLJANA
Mestni trg 18.

Trgovina z modnim in drobnim blagom.

Velika izber vezanin, čipk, rokavio, nogavio, otroške obleke in perila, pasov, predpasnikov, žepnih robocev, ovratnikov, zavravnio, volne, bombaža, sukanca itd.

Predtiskanje in vezenje monogramov in vsakovrstnih drugih risb.

Trpežno blago

Zmerne cene

Pozor, slovenska delavska društva!

Kupujte svoje potrebščine pri znani in priporočljivi domači manufakturni trgovini

Janko Češnik
(Pri Češniku) LJUBLJANA

Lingarjeva ulica - Stritarjeva ulica

v kateri dobite vedno v veliki izbiri najnovejše blago za ženska in moška oblačila.

Postrežba poštena in zanesljiva.

Cene najnižje.

Cene najnižje.

A. & E. SKABERNÉ, Mestni trg šte. 10

Velika zaloga manufakturnega blaga, različno sukno za moške obleke, volneno blago, kakor ševijoti, popelin, deleni, itd. za ženske obleke. — Perilno blago, cefirji, kambriki, batisti v bogati izbiri. Različno platno in šifoni v vseh kakovostih in širinah; potrebščine za krojače in šivilje. Flanelaste in šivane odeje, različne preproge za postelje, kakor tudi cele garniture. — Novosti v volnenih in svilenih robcih in šalih. Namizni prti, servijeti in brisalke iz platna in damasta.

Priznana nizke cene!

Posebni oddelek za pletenine in perilo. Vse vrste spodnje obleke za ženske in moške, kakor: srajce, hlače, krila, bodisi iz šifona ali pa tudi pletene iz volne ali bombaža. — Največja izbira v nogavicah v vseh barvah kakor tudi v vseh velikostih za otroke. — Predpasniki najnovejših krojev iz pisanega blaga, šifona, listra in klota. Stezniki ali moderci od najcenejših do najfinejših. Fini batistasti, platneni in šifonasti žepni robci. — Zaloga gosjega perja in puha.

Vedno sveže blago!

Velika skladišča v prvem nadstropju

Najboljša, najsigurnejša prilika za štedenje!

Ljudska Posojilnica

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 6

pritličje, v lastni hiši, nasproti hotela „Union“ za frančiškansko cerkvijo

sprejema hranilne vloge in vloge v tekočem računu, za katere jamčijo ne samo njeni zadružniki, temveč tudi

cela dežela Kranjska

in jih obrestuje po

4 ³/₄ %

brez kakega odbitka, tako da sprejme vložnik od vsakih vloženih 100 kron čistih obresti 4-75 kron na leto. Stanje vlog je bilo koncem marca 1913 čez 22 milijonov kron. Za nalaganje po pošti so poštnohramnične položnice brezplačno na razpolago.

Načelstvo.